

Til Arbeidsgruppen
v/Øystein Dahle
oystein.dale@idrettsforbundet.no

Oslo, 25. februar 2019

Sak: Innspill etter rådslagning om definisjoner og forvaltningsprinsipper

Det vises til gjennomført rådslagning på Ullevaal Stadion 20. februar og fristen som er satt til 26. februar kl. 09.00 for skriftlige tilbakemeldinger til arbeidsgruppen.

Kommentarer til prosessen

Selv om dette ikke fremkom klart i invitasjonen, oppfatter vi dette som videreføringen av arbeidet som arbeidsgruppen avleverte en rapport om til Idrettsstyret datert 24. oktober. Vi oppfatter at arbeidsgruppens mål er å involvere organisasjonen, slik at Idrettsstyret får gjennomarbeidete tilbakemeldinger som også er forankret politisk i særforbundene.

Idrettsstyret har brukt god tid på å gjennomgå rapporten, og vi hadde derfor håpet på noe lenger tid mellom invitasjonen til, og distribusjon av diskusjonsgrunnlaget til rådslagingen. Møtetidspunktet i vinterferien var heller ikke heldig, og vi synes at det er kritikkverdig at ikke alle inviterte hadde fått tilsendt diskusjonsgrunnlaget før rådslagingen.

Særforbundene som har tilsluttet seg dette svaret, har på grunn av den korte tidsfristen gjort dette administrativt, og ikke alle har hatt mulighet til å avstemme svaret med verken presidentskap eller forbundsstyre.

Om diskusjonsgrunnlaget

Arbeidsgruppen har utarbeidet et godt diskusjonsgrunnlag, og Øystein ga en god presentasjon av utfordringene vi står ovenfor. Innholdet reiser imidlertid både en rekke prinsipielle spørsmål som vil påvirke den organiserte idrettens fremtid, og spørsmål av mer operativ karakter.

Når Idrettsstyret og arbeidsgruppen løfter diskusjonen om forvaltningsprinsippene opp til også å dreie seg om hva og for hvem den organiserte idretten skal være i fremtiden, er det derfor viktig å holde mål og midler adskilt. Vi oppfatter dessuten at disse spørsmålene henger nøye sammen med de andre prosessene som pågår for å modernisere og omstille organisasjonen.

Vi råder av den grunn arbeidsgruppen til å bemerke dette vis av vis NIF-administrasjonen og Idrettsstyret slik at alle prosessene de i større grad koordineres på de områdene der de er sammenfallende for fremtiden.

Svar til arbeidsgruppen

Vi oppfatter at dokumentet har tre hovedområder som skal vurderes:

1. **Idrettsbegrepet/Idrettsgren**
2. **Aktiv**
3. **Nøytral tilskuddstildeling og konsekvenser for rapportering**

1. Idrettsbegrepet/Idrettsgren

Dette spørsmålet omhandler hele formålet til den organiserte idretten, og hvordan den er organisert og finansiert. Her henger alt sammen med alt, og berører ikke minst prosessene som pågår rundt ny langtidsplan og modernisering- og omorganisering av Norges Idrettsforbund.

Diskusjonen som pågår rundt innlemming av e-sport viser at idretten famler, og ikke har et avklart forhold til hva den organiserte idretten skal være og for hvem.

Om formålet er at så mange aktiviteter som mulig skal bli en del av NIF, vil dette få store konsekvenser. Både den politiske sammensetningen og ikke minst den interne fordeling av tilskuddsmidler vil sannsynligvis endres radikalt. Uten felles verdier og et naturlig fellesskap, vil selve grunnmuren i organisasjonen bli vannet ut. Den organiserte idretten vil kunne bli uklar både internt og eksternt, og dermed vakle og kanskje også miste sin berettigelse på sikt.

Både internt og utenfra kan den nåværende organisasjonen allerede nå oppleves som uklar. Et eksempel er Bedriftsidrettsforbundet og Studentidrettsforbundet, som organiserer aktive som har en naturlig sportslig tilhørighet i ett av de andre særforbundene. Disse forbundene organiserer dessuten personer som er eldre enn barn og ungdom. Med andre ord andre enn dem som tilhører den definerte målgruppen for de offentlige tilskuddene, og som er den viktigste målgruppen for NIF.

Om ikke formålet til, og hva idretten skal være og for hvem, diskuteres og behandles omhyggelig både administrativt og politisk innad i idretten, og eksternt med både myndigheter og andre interessenter, kan gale valg på dette nivået få store negative konsekvenser.

Kvalitetskrav eller krav som skal stilles til antall aktive eller betalende medlemmer i nåværende og nye særforbund bør derfor være avhengig av hva den organiserte idretten skal være fremover.

For å unngå beslutninger som får uante konsekvenser, bør dette gjøres i tettere samråd, på både administrativt og politisk nivå i hvert enkelt særforbund. Dette gjelder også definisjonene av grener og disipliner.

2. Aktiv

Også dette spørsmålet avhenger i stor grad av hvem som skal være en del av den organiserte idretten. Om formålet er å organisere flest mulig, er det unødvendig å bruke krefter på å skille mellom aktiv og passiv.

For å bruke eksempelet med e-sport blir det for eksempel vanskelig for idretten å registrere hvor ofte og hvor mange timer per døgn barn og ungdom spiller på nettet. Denne registreringen for å skille mellom aktive og kun medlemmer vil sannsynligvis også utfordre personvernbestemmelsene.

Arbeidsgruppens forslag om kun å telle de som på fast basis utøver idretten gjennom trening og konkurranser i sesongen, vil for øvrig kunne gi store utslag for enkelte idretter. Å definere aktiv ut fra organisert trening i idrettslagene, vil være umulig for noen idrettsgrener, da idrettens art ikke er mulig å organisere på denne måten.

Som et eksempel kan det nevnes at for at én utøver av vannski og wakeboard skal kunne trene eller konkurrere, kreves det fire personer. To stykker i den båten som trekker utøveren (en som styrer, og en som har tilsyn med utøveren). En på brygga som har ansvaret for å sikre utøveren når vedkommende starter, og en person i en følgebåt som har ansvaret for å plukke opp utøveren. I tillegg kommer dommere, trenere og annet støtteapparat som alle føler at de aktivt er med i idretten.

Det samme gjelder både hundekjøring og seiling. Flere idretter krever et større støtteapparat og vær, vind, snø- og bølgeførhold avgjør i stor grad hvor, når og hvor ofte aktivitet kan gjennomføres. Slike aktiviteter passer derfor heller ikke inn i en for rigid definisjon av aktivitetsbegrepet. Innføringen av ett likt tellesystem som skal omfatte alle særidrettene, og som skal legge premissene for tildelingen av tilskudd, vil av overnevnte grunn oppfattes som veldig urettferdig.

I forhold til registrering, bør dette gjøres så enkelt som mulig, og i størst mulig grad fokusere på antall betalte medlemmer. Det bemerkes også at den nåværende modellen er uklar og er vanskelige å forklare for uinnvidde. En forenkling vil gi økt tillit til at tilskuddene fordeles nøytralt. Videre bør idrettene selv definere hvilke verv og funksjonene som idretten er avhengig av for å fungere, og som skal inngå i betegnelsen «aktivt medlemskap».

Det er vedtatt at NIF skal implementere et nytt IT-system som bør gjøre det enklere å skille mellom ulike funksjoner i medlemsmassen som er organisert, og lage en oversikt over dette i rapporteringsøyemed.

3. Nøytral tilskuddstildeling og konsekvenser for rapportering

Størrelsen på de norske idrettene som er organisert varierer stort. Både i antall utøvere i Norge, og i verdensutbredelse, historie og tradisjoner, og status i forhold til for eksempel den olympiske bevegelsen.

Et godt eksempel er Norges Fekteforbund. Selv om idretten er liten i Norge, ble særforbundet etablert allerede i 1911, og er således ett av de eldste særforbundene i NIF. Fekting er dessuten en olympisk sommeridrett som har vært på det olympiske programmet helt siden de første olympiske lekene ble etablert.

Først når kriteriene for å være en del av idretten blir klargjort blir dette enklere og se på vektlegging av alder, kjønn, lisenser etc. Om det er antall personer eller om det er altså også bør være andre kvalitetsmessige kriterier som skal vektlegges blir et naturlig resultat av den overordnede diskusjonen og vedtaket.

Som små særforbund uten store sponsorinntekter ol, er de undertegnede særforbundene helt avhengig av de offentlige tilskuddene fra tippemidlene. Prinsippet om degressiv beregning av medlemsantallet er god, og må gjerne være enda «strengere» slik at modellen ivaretar de minste særforbundene/idrettsgrenene. Det er også viktig at tilskuddene er utformet som en rammeordning, der NIF sentralt, Idrettskretsene og Olympiatoppen i større grad innordnes som støttefunksjoner som bistår særforbundene, hvor de sistnevnte i større grad selv kan definere behovene og prioriteringene.

Vi ser for øvrig behov for en analyse av hva som skal til for å være et særforbund utfra oppgaver i styrende dokumenter og utviklingsplaner for deretter, gjennom rammetilskuddet, sørge for at alle forbund hadde en minimumsbemanning for å løse disse oppgavene. På grunn av størrelsesforskjellene bør forvaltningsmodellen for eksempel derfor definere et grunnlag, en minstesum slik at alle særforbundene sikres drift ved et likelydende øremerket grunntilskudd, uavhengig av størrelse og antall grener i forbundene.

En slik ordning vil kunne ivareta mindre idretters interesser, slik at NIF gjennom tilskuddene bidrar til å opprettholde et variert tilbud for barn og ungdom utover de tradisjonelt store norske idrettene.

Med vennlig hilsen
For Norges Fekteforbund

Claes H. Bendiksen
Generalsekretær

Følgende særforbund støtter dette svaret:

- Norges Seilforbund
- Norges Bueskytterforbund
- Norges Vannski & Wakeboard Forbund
- Norges Biljardforbund
- Norges Hundekjørerforbund
- Norges Soft- og Baseballforbund